

саминъ, взе че се изправи въ гнѣздото, обърна се насамъ, обърна се на тамъ, погледа, погледа, претегна шия и заврѣ главата между краката си, па седна на опашъ, и ха-бре, ха-бре... догдѣ погледнемъ втори пътъ — откжсна си главата... откжсна я, бе братя, на тѣй, откжсна я самъ...

— Бре че какъ бе? Цъ-цъ-цъ... Ама какъ ше я откжсне? Дѣ тазъ сила у него? — запитваха всички, очудени, смаяни...

Разказвачътъ допълни дълбокомислено:

— Туй никой го незнае.

Единъ старецъ каза:

— Божя работа!

И всички млъкнаха, замислени надъ тоя мъченъ въпросъ: какъ щъркелътъ си е откжсналъ самъ главата?